

IDEA 4

FER EXPLÍCIT ALLÒ IMPLÍCIT

Seguim amb el recull d'idees sobre comunicació, que en aquest article ens centrarem en presentar la convivència de fer explícit allò implícit.

Què vol dir això?

Els entrenadors, quan expliquen els seus exercicis, ho fan amb la finalitat que els jugadors treballin una sèrie d'aspectes que ells creuen adequats per a la progressió dels jugadors, o per a la preparació de l'equip en aquells moments. És a dir, els entrenadors tenen uns objectius al cap, o almenys els haurien de tenir!

Suposem que sí, que els entrenadors tenen planejats els objectius, el què volen treballar a través d'aquells exercicis. Tot i així, la majoria de vegades, els entrenadors no ho manifesten, no expliquen els objectius, i es queden només amb l'explicació de l'activitat. És a dir, expliquen què s'ha de fer i es deixen el més important, el per a què o què volem treballar amb aquell exercici.

Això és molt important i cal remarcar-ho: l'activitat (exercici) no és el mateix que l'objectiu. I l'entrenador farà molt bé en explicar les dues coses, el què s'ha de fer i què hi volem treballar.

Posem per exemple un exercici molt conegut, el contraatac d'11. Una cosa és l'exercici (3c2 en continuïtat), i l'altre és l'objectiu que hi podem treballar. De fet, els objectius possibles són molts, per aquest exercici: primera passada de contraatac, transició atacant, superioritat numèrica, per no comentar diferents disposicions atacants (passar, tallar, reemplaçar...) i defensives (ajudes, relleus, etc.).

Quan es marca l'exercici però no es comenta quin objectiu volem treballar, els jugadors fan l'activitat sense centrar la seva atenció en cap punt especial. I el mateix li passa a l'entrenador. Què acaba passant? Que l'entrenador va corregint diferents coses (en atac, en defensa, en tècnica individual...), coses que van passant desapercebudes al llarg de l'activitat. En finalitzar aquesta, ni l'entrenador ni els jugadors tenen la sensació d'haver treballat res d'especial, i molt menys d'haver progressat en algun punt concret.

Fixeu-vos quina diferència quan l'entrenador comenta el següent: *“Amb aquest exercici (l'11) volem treballar l'atac en superioritat numèrica. Per aconseguir atacar bé quan som més atacants que defensors, ha d'acabar tirant el jugador que està desmarcat. Per tant, sabrem si ho hem fet bé si al final el jugador que tira és el que està desmarcat”*.

Només amb aquestes pautes senzilles, la cosa canvia moltíssim. Els jugadors s'hi poden i de cop, comencen a jugar diferent a llegir la defensa, comencen a mirar-se entre ells, a corregir les línies i els angles de passada, a buscar-se, a ser pacients fins a trobar l'errada de la defensa. En definitiva, aprenen a jugar a basquet d'una manera orientada.

L'entrenador va fent les correccions en relació a l'objectiu marcat. Si veu alguna altra cosa a corregir, se l'apunta per a més endavant, per no despistar els jugadors de l'objectiu marcat

aquell dia. Els jugadors s'esforcen en allò marcat, s'hi concentren, i aprenen a valorar si els surt bé o no. En definitiva... APRENEN.

Aquest és el valor que té comunicar explícitament (marcant l'objectiu) allò que moltes vegades està implícit en l'activitat, però que moltes vegades no es manifesta. I no val allò que els jugadors "ja ho haurien de saber". Si els entrenadors volen treballar-ho, que ho expliquin i així s'asseguren que la seva idea passa a ser la idea dels jugadors.